

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders te Amsterdam

Beschikking van 20 juli 2004 zoals bedoeld in artikel 43 van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de klacht met zaaknummer 67.2003 van:

[],
wonende te [],
klager,
gemachtigde mr. J.P. van Vulpen,

tegen:

[],
gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde.

Verloop van de procedure

Bij brief met bijlage van 12 maart 2003 heeft klager een klacht ingediend tegen beklaagde, hierna de gerechtsdeurwaarder.

Bij brief met bijlagen van 19 juni 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder een reactie gegeven op de klacht. De klacht is behandeld ter openbare terechtzitting van 25 mei 2004, alwaar met bericht van verhindering niemand is verschenen.

Van de behandeling ter zitting is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 20 juli 2004.

Gronden van de beslissing

1. De Feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

- a) De gerechtsdeurwaarder heeft op 29 januari 2003 ten laste van klager executoriaal beslag gelegd onder diens werkgever, de gemeente [].
- b) Bij brief van 27 februari 2003 heeft het Bureau Rechtshulp [] de gerechtsdeurwaarder onder meer geschreven: "Tot op heden heb ik nog geen enkele reactie van u mogen ontvangen op mijn schrijven van 12 februari jl. Van cliënt heb ik vernomen dat u de beslagvrije voet niet hebt aangepast en dat cliënt daarom deze maand een te laag inkomen heeft ontvangen, te weten ongeveer € 668,-. Voorts heeft cliënt mij bericht dat u een opgave formulier inkomsten en uitgaven hebt langs gebracht met het verzoek dit formulier in te vullen. Cliënt heeft dat direct gedaan en het op 13 februari jl. op uw kantoor ingeleverd. Een

medewerker van u heeft getekend voor ontvangst. Met cliënt ben ik dan ook van mening dat u ten onrechte de beslagvrije voet niet hebt aangepast per 12 februari 2003. Op grond van artikel 475d lid 7 Rv was u verplicht de beslagvrije voet per 12 februari 2003 aan te passen. Namens mijn cliënt verzoek ik u dit per ommekeer alsnog te doen en hetgeen u over de maand februari 2003 teveel van de werkgever van cliënt hebt ontvangen aan hem contant terug te betalen. Ik verzoek u mij per ommekeer te berichten wanneer cliënt het bedrag van € 257,- (= €925,- - € 668,-) kan komen halen. Zoals u uit het formulier inkomsten en uitgaven heeft kunnen vernemen heeft cliënt vele schulden en kan geen geld missen. U handelwijze lijkt in strijd te zijn met de wet en het goed deurwaarderschap.”

- c) Bij brief van 19 maart 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder de werkgever van klager bericht dat de beslagvrije voet nader is vastgesteld op € 884,11 en verzocht met deze wijziging rekening te houden. De gerechtsdeurwaarder heeft klager hiervan bij brief van 19 maart 2003 op de hoogte gesteld.
- d) Bij brief van 26 maart 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder klager medegedeeld dat hij met verwijzing naar zijn brief van 19 maart 2003 het teveel ingehouden bedrag ad € 191.23 aan klager zal restitueren na opgave van zijn bank- of girorekening.
- e) Bij brief van 12 mei 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder de werkgever van klager nogmaals bericht dat de beslagvrije voet nader is vastgesteld op € 884,11 en verzocht met deze wijziging rekening te houden. De gerechtsdeurwaarder heeft klager hiervan bij brief van 12 mei 2003 op de hoogte gesteld.

2. De klacht

Klager klaagt over het feit dat de gerechtsdeurwaarder ondanks het feit dat hij het door hem ingevulde formulier inkomsten en uitgaven tijdig aan de gerechtsdeurwaarder ter hand heeft gesteld, deze niet snel genoeg de beslagvrije voet heeft aangepast. Hierdoor zijn schulden ontstaan als vermeld in de bijlage bij de brief van mr. Van Vulpen van 18 maart 2004.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarder

De gerechtsdeurwaarder heeft de klacht gemotiveerd betwist. Voor zover nodig wordt dit verweer hierna besproken.

4. De beoordeling van de klacht

4.1 Bij de beoordeling van de klacht wordt vooropgesteld dat de wet niet bepaalt door wie de hoogte van de beslagvrije voet wordt vastgesteld. In de praktijk is het de gerechtsdeurwaarder als uitvoerder van het beslag die in eerste instantie de (hoogte van de) beslagvrije voet bepaalt. Bij de beoordeling of een beslagvrije voet moet worden vastgesteld dient de gerechtsdeurwaarder de wettelijke bepalingen

in acht te nemen en bij het bepalen van de hoogte daarvan mag de gerechtsdeurwaarder in beginsel afgaan op bij hem bekend zijnde gegevens. Daarnaast moet ingevolge het bepaalde in artikel 475d lid 7 van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering (Rv) met wijziging van omstandigheden die de beslagvrije voet (in dit geval:) verhogen onverwijld rekening worden gehouden. Voor toepassing van dit artikel maakt het niet uit hoe de beslaglegger kennis krijgt van de omstandigheden die tot een verhoging nopen. Meestal zullen dergelijke omstandigheden door de schuldenaar zelf worden aangedragen. Blijft daarna onverwijld aanpassing uit dan kan de schuldenaar zich op de voet van artikel 438 lid 2 Rv wenden tot de voorzieningenrechter.

4.2 In het onderhavige geval blijkt uit de overgelegde stukken dat de gerechtsdeurwaarder de beslagvrije voet te laat heeft aangepast. De gerechtsdeurwaarder stelt dat de beslagvrije voet is aangepast en dat hij klager heeft gevraagd naar zijn rekeningnummer om het teveel betaalde te restitueren. Dit laatste is door klager niet gedaan waarna de gerechtsdeurwaarder heeft aangenomen dat klager de gelden in mindering wilde laten strekken op de vordering.

De Kamer kan de gerechtsdeurwaarder niet volgen in zijn betoog. In de door hem overgelegde specificatie heeft hij in het geheel niet inzichtelijk kunnen maken op welke wijze de beslagvrije voet is vastgesteld. Bovendien blijkt uit de brief van Bureau Rechtshulp [] dat op 27 februari 2003 aan de gerechtsdeurwaarder met zoveel woorden is verzocht het teveel ontvangen contant aan klager terug te betalen en te berichten wanneer klager het bedrag kon komen halen. In zijn brief van 19 maart 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder om een rekeningnummer van klager gevraagd. Het is de Kamer niet duidelijk waarom de gerechtsdeurwaarder in die brief niet heeft medegedeeld dat hij niet contant wilde terugbetalen en daarom een rekeningnummer verzocht. Om dan vervolgens zonder meer aan te nemen dat klager de gelden kennelijk in mindering wilde laten strekken op de vordering is onbegrijpelijk en onredelijk voor de schuldenaar. Aan diens kennelijk wens om over het verschil te beschikken had hij tegemoet moeten komen.

4.3 Aan het voorgaande doet niet af dat klager bij de rechter tegen de hoogte van een beslagvrije voet op kan komen. Van een gerechtsdeurwaarder mag immers zorgvuldigheid worden verwacht bij het leggen van een loonbeslag, zonder dat de belanghebbende daarvoor een gang naar de rechter moet maken. In het onderhavige geval klemt dat temeer nu de beslagvrije voet is aangepast vanaf 19 maart 2003 in plaats van 13 februari 2003, hetgeen niet strookt met de bedoeling van de wetgever om de wettelijk voorgeschreven beslagvrije voet zoveel mogelijk correct toe te passen en wijzigingen onverwijld door te voeren, zelfs met terugwerkende kracht (PRG 2002/5857 Kantonrechter Leiden en PRG 1999/5095 Rechtbank Rotterdam). De terugwerkende kracht volgt overigens reeds uit de toelichting op de wet. Is in onwetendheid teveel betaald, dan moet dat onverwijld worden teruggegeven of worden verrekend (Kamerstukken II, 1982/1983 en 1986/1987 17897).

4.4. De Kamer is op grond van het voorgaande van oordeel dat de gerechtsdeurwaarder niet de zorgvuldigheid in acht heeft genomen die van een goed handelend gerechtsdeurwaarder mag worden verwacht. De klacht is naar het oordeel van de Kamer dan ook gegrond.

5. Op grond van het voorgaande wordt beslist als volgt, waarbij alle omstandigheden in aanmerking genomen na te melden maatregel de Kamer passend voorkomt.

BESLISSING

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart de klacht gegrond;
- legt aan de gerechtsdeurwaarder de maatregel van berisping op.

Aldus gegeven door mr. J.S.W. Holtrop, plaatsvervangend-voorzitter, mr. R.G. Kemmers en J.P.J.J. Timmermans, (plaatsvervangende) leden, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 20 juli 2004 in tegenwoordigheid van de secretaris.

Coll.:

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.